

We zijn hier aanwezig in de naam van + de Vader, de Zoon, de Heilige Geest. Amen.

Begroeting en openingswoord

Welkom allemaal op deze vierde zondag van Pasen. Op een bepaalde manier hebt u vandaag een stem gehoord om hierheen te komen, om hier door de open deur deze ruimte binnen te gaan. Misschien een stem vanuit jezelf om een rustig uur te hebben, misschien een stem van een ander die vroeg om gewoon eens mee te gaan, misschien een stem vanuit Godswege om gevoed te worden. Vandaag gaat het over het beeld van 'de deur'. We horen Jezus zeggen: "Ik ben de deur". Wat roept dat beeld bij ons op? Een deur staat nooit op zichzelf, het is altijd een toegang tot een ruimte, een omgeving, een bepaalde wereld. Het is de toegang tot iets bekends of tot iets onbekends. Iets nieuws. We hebben in ons leven ook al vele deuren geopend, en gesloten. Soms voorgoed gesloten. Maar we kunnen ook ergens binnengaan door bijvoorbeeld een boek, een gesprek, of door ons terug te trekken en stil te zijn.

Keren we ons naar binnen, maken we het een moment stil in onszelf en plaatsen we ons met open handen voor God.

Overweging *Handelingen 2: 14a.36-41, Johannes: 10, 1-10*

Ik ben..... Ik ben, ja, wat zeg je als je iets over jezelf wil vertellen. Vaak zul je iets zeggen over wat je doet, je beroep of andere werkzaamheden in het dagelijks leven, wat je kenmerkt in je gedrag (ik ben druk, rustig, denker, doener, een twijfelaar), wat je kenmerkt in je gevoelens (angstig, emotioneel). Het gaat dan om hoe je jezelf ervaart en hoe je in de wereld staat.

In het Johannesevangelie komen we ook 'ik ben' tegen. Het is een van de Ik-ben uitspraken van Jezus. Niet uitgesproken na zijn dood, zoals je zou verwachten in deze Paastijd, maar tijdens zijn tocht door Galilea. Hij zegt: "Ik ben de deur". Gevolgd door: "Als iemand door Mij binnengaat, zal hij gered worden". Dat is van een ander niveau dan 'ik ben een denker of ik ben een doener'. In eerdere fragmenten in Johannes zegt Jezus ook al: "Ik ben het brood voor het leven" en "Ik ben het licht van de wereld". Het gaat dus niet louter om hemzelf, maar om zijn van betekenis-zijn in relatie tot anderen en de wereld.

Met het beeld van de deur (de deur van de schaapskooi), laat Jezus weten dat Hij veiligheid biedt en beschermt. Het beeld is wellicht gebaseerd op de realiteit van die tijd. Een kudde in open veld kon aangevallen worden door roofdieren of rovers. De

schaapskooi brengt veiligheid; elk schaap dat door de deur gaat, gaat een veilige haven binnen. En zo bedoelt Jezus het: ik ben de deur, zij die door mij binnengaan, hebben een betrouwbare toegang tot leven. Dat geldt niet voor dieven, rovers, valse profeten, niet voor hen die zichzelf op de eerste plaats zetten en het leven binnendringen. Zij zullen vernietigen in plaats van behoeden.

Ook in de eerste lezing uit de Handelingen der Apostelen, horen we over Christus als bron van leven. Als toegang tot nieuw leven. Na Pinksteren treedt Petrus op als leider van de kleine missionaire beweging van mensen die Jezus willen volgen. In een vurige toespraak zegt hij: wanneer je op de manier van Jezus wilt leven, dan moet je Zijn deur door. Dan moet je Zijn weg gaan. En dat maakt heel wat los, want er laten zich die dag vele mensen dopen.

Wat gebeurt er als je door een deur binnengaat? Je stapt over een aanwezige of denkbeeldige drempel. Je gaat een andere ruimte binnen, een andere wereld. Denk bijvoorbeeld aan kerk of kapel, school, kantoor, ziekenhuis, wijkcentrum, huis van een vriend waar je ontvangen wordt. Je gaat een gezamenlijke wereld in. Bij het binnengaan word je deel van die omgeving, wordt je deel van de mensen die er samenkomen, wonen, leven, werken. Het is een erin opgaan, door aandacht te geven, zorg, hulp, begeleiding, of door stil te zijn. Het is een beetje 'jezelf verliezen'.

Door welke deuren gaan we in ons leven? Hoe makkelijk of moeilijk gaat dat? Er zijn vele stemmen die om onze aandacht vragen, vele deuren waar we misschien snel en makkelijk neigen door te gaan. We kunnen ons verliezen door alles wat bij ons, onze schaapskooi, binnendringt. Allerlei media die om onze aandacht schreeuwen, ontelbare mogelijkheden waar we uit kunnen kiezen, alle werken die gedaan moeten worden, verwachtingen waaraan voldaan moet worden. Met het risico dat het je uitput en vervreemdt van jezelf en van de bron van leven.

Hoe herken ik de deur die Jezus voor mij is? Voor ieder mens zal dat een uniek en innerlijk avontuur zijn. Leven in aanwezigheid van Christus, en in Hem van de Vader, heeft te maken met vragen als: wat is de richting van mijn bestemming? Wat brengt innerlijke vreugde? Waar voel ik dat Gods gave aan mij wordt uitgedeeld, door ontvangen kan worden en ook doorgegeven kan worden? Dat vraagt geen snelle slordige aandacht, dat vraagt een zoekend afstemmen op wat Jezus heeft voorgeleefd. Het is het verlangen om door Hem vrij in en uit te gaan en te delen in Zijn vreugde.

Cecile Kuijpers

30/04/202